

Nejvyšší státní zastupitelství

660 55 Brno, Jezuitská 4
tel.: +420 542 512 111, fax : +420 542 512 227
e-mail: podatelna@nsz.brn.justice.cz
datová schránka: 5smaetu

1 SIN 120/2017-7

Brno 11. 1. 2018

ROZHODNUTÍ

Nejvyšší státní zastupitelství, příslušné podle § 2 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů rozhodlo o žádosti o poskytnutí informací, doručené Nejvyššímu státnímu zastupitelství elektronicky dne 28. 12. 2017, kterou žadatel Tomáš Pecina, nar. dne 21. 4. 1966, bytem Vodičkova 681/18, 110 00 Praha 1, požadoval poskytnutí informace „*zaslání kopie kompletní závěrečné vyšetřovací zprávy Evropského úřadu pro boj proti podvodům (OLAF), včetně všech příloh, v anglickém jazyce, týkající se projektu farmy Čapí hnízdo na adrese Dvůr Semtín 1, 259 01 Olbramovice*“

t a k t o :

Podle § 15 odst. 1 a § 11 odst. 4 písm. a), odst. 6 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, se žádost uvedená ve výrokové části tohoto rozhodnutí **odmítá**.

O d ů v o d n ě n í

I.

Nejvyšší státní zastupitelství (dále také jen jako „povinný subjekt“) obdrželo dne 28. 12. 2017 elektronicky podanou žádost pana Tomáše Peciny, (dále jen „žadatel“), kterou po povinném subjektu požaduje poskytnutí „*zaslání kopie kompletní závěrečné vyšetřovací zprávy Evropského úřadu pro boj proti podvodům (OLAF), včetně všech příloh, v anglickém jazyce, týkající se projektu farmy Čapí hnízdo na adrese Dvůr Semtín 1, 259 01 Olbramovice*“ (dále jen „závěrečná zpráva“).

Povinný subjekt uvádí, že závěrečná zpráva je součástí spisu vedeného odborem závažné hospodářské a finanční kriminality pod sp. zn. 2 NZN 503/2016. Z důvodu probíhajícího trestního řízení ve fázi vyšetřování povinný subjekt závěrečnou zprávu postoupil příslušnému dozorovému státnímu zastupitelství, a to Městskému státnímu zastupitelství v Praze.

Státní zástupce odboru závažné hospodářské a finanční kriminality Nejvyššího státního zastupitelství ve vyjádření k možnému poskytnutí požadované informace žadateli uvedl, že závěrečná zpráva představuje jeden z důkazů, které jsou v rámci přípravného řízení shromažďovány a tvoří součást vyšetřovacího spisu. Příslušný státní zástupce je toho názoru, že zveřejnění zprávy resp. poskytnutí požadované informace by mohlo ohrozit řádný průběh trestního řízení, zejména s ohledem na to, že ve věci nebyly vyslechnuty všechny obviněné osoby a další osoby v postavení svědků. Zveřejnění zprávy před provedením výslechů těchto osob by mohlo ovlivnit obsah jejich budoucích výpovědí v průběhu vyšetřování. Dále poukázal, že nedisponuje bližšími informacemi o zamýšlené taktice policejního orgánu a dozorového státního zástupce, týkající se dalšího vyšetřování a plánovaných úkonů. Taktéž z tohoto důvodu má za to, že požadovaný dokument nelze poskytnout ani z části.

Vzhledem k postavení Městského státního zastupitelství v Praze, které je ve věci také jiným povinným subjektem, který má závažný zájem na rozhodnutí o žádosti (§ 14 odst. 7 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „informační zákon“), vyžádal si povinný subjekt stanovisko tohoto státního zastupitelství k možnému poskytnutí požadované informace žadateli.

II.

Ze stanoviska Městského státního zastupitelství v Praze ze dne 5. 1. 2018 vyplývá, že doporučuje požadované informace žadateli neposkytnout, a to v celém rozsahu. Požadovaná informace je v anglickém jazyce a je tvořena kromě samotného textu (cca 50 stran) i přílohou přesahující 1000 stran listinných materiálů.

Městské státní zastupitelství v Praze v rámci odůvodnění uvedlo následující:

Ve věci, ke které se závěrečná zpráva vztahuje, probíhá trestní řízení a spadá pod výlukou z práva na informace obsaženou v § 11 odst. 4 písm. a) informačního zákona. Závěrečná zpráva je důkazem v trestním řízení, přičemž může generovat důkazy další, které ve věci nebyly doposud ještě obstarány. V závěrečné zprávě se uvádí konkrétní jednání konkrétních osob (právnických i fyzických) a citovány jsou i výpovědi jednotlivých osob. Jejich zveřejněním by tak byla dána možnost nejen obviněným, ale i dalším zainteresovaným osobám připravit se na provádění úkonů (zejména výslechů), které budou v průběhu vyšetřování konány. Důsledkem by tedy bylo jak možné ovlivnění výpovědí budoucích svědků, tak i ztráta důkazní hodnoty listinných důkazů nebo i listin jako celku. Zveřejněním závěrečné zprávy by mohlo dojít k úniku informací, které by prospěly pachatelům trestné činnosti. Městské státní zastupitelství v Praze dále mj. poukázalo na zásady, které orgány činné v trestním řízení musí dodržovat, zejména zásadu, že o vině za trestný čin rozhoduje pouze soud, a na právo obviněných na spravedlivý proces. Sdělilo, že informace veřejnosti v současné době o věci samé již známé, a to včetně informací od některých politiků pocházejících přímo ze závěrečné zprávy, umožňují veřejnosti učinit si dostatečně podrobný obrázek o věci a vytvořit si na ni vlastní názor. Zveřejněním samotné zprávy by nedošlo k významnému zvýšení informovanosti veřejnosti, naopak by mohlo dojít k úniku informací, které by prospěly pachatelům trestné činnosti. Městské

státní zastupitelství v Praze dospělo k závěru, že zájem státu na naplnění účelu trestního řízení ve smyslu § 1 odst. 1 zákona č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů, převládá nad zájmem veřejnosti na právo na informace.

III.

Z veřejně dostupných zdrojů je známo, že závěrečná zpráva je v dispozici několika dalším institucím v České republice. Povinnému subjektu však není s dostatečnou přesností znám okruh všech institucí, které se závěrečnou zprávou disponují, a nelze tak ani plně dostát zákonnému požadavku konzultace s jinými povinnými subjekty, které mají závažný zájem na rozhodnutí o žádosti, jenž lze dovodit z § 14 odst. 7 informačního zákona.

Vyslovilo-li však Městské státní zastupitelství v Praze jakožto jiný povinný subjekt negativní stanovisko k poskytnutí informací, je nutno toto stanovisko respektovat. Platí, že státní zástupce odpovídá za průběh a výsledek přípravného řízení z hlediska zákonnosti a úplnosti dokazování. V daném konkrétním případě je tedy potřebné rovněž zohlednit, že jde právě o stanovisko „dozorového státního zastupitelství“, tj. státního zastupitelství, které ve věci vykonává dozor nad zachováváním zákonnosti v přípravném řízení (§ 174 odst. 1 trestního řádu).

Z veřejně dostupných zdrojů vyplývá, že jiný povinný subjekt, a to konkrétně Ministerstvo financí, obdobné žádosti o informace zčásti odmítlo a poskytlo žadatelům přepis tří odstavců (srov. <http://www.mfcr.cz/cs/aktualne/tiskove-zpravy/2018/ministerstvo-financi-zverejnuje-zavery-z-30660>).

IV.

Povinný subjekt zdůrazňuje, že přípravné řízení (člení se na část prověřování a vyšetřování) je z hlediska poskytování informací nejcitlivějším úsekem trestního řízení. Jde o neveřejnou část trestního řízení. Neuvážené poskytování informací z přípravného řízení by mohlo ztížit jeho další provádění a mohlo by vést případně i ke zmaření účelu trestního řízení stanoveného v § 1 odst. 1 zákona č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „trestní řád“), kterým je náležité zjištění trestných činů a spravedlivé potrestání jejich pachatelů. Poskytnuté informace z tohoto stadia řízení mohou mít také nedůvodný negativní dopad na práva osob, jejichž vztah k trestné činnosti, o níž se řízení vede, není ještě provedeným dokazováním plně vyjasněn.

Úkony budoucího trestního řízení mohou být zmařeny, resp. negativně ovlivněny, například tehdy, pokud by zveřejnění požadované informace mohlo být reálně zneužito např. podezřelým, poškozeným, svědky, k tomu, aby tito v dalších fázích trestního řízení účinně ovlivnili rozsah či obsah skutkových zjištění orgánů činných v trestním řízení. Takový postup by byl způsobilý ohrozit dosažení účelu trestního řízení. Právě na toto upozorňuje ve svém vyjádření jak Městské státní zastupitelství v Praze, tak také státní zástupce odboru závažné hospodářské a finanční kriminality Nejvyššího státního zastupitelství.

Ustanovení § 11 odst. 4 informačního zákona stanovuje výluky z poskytování informací. Podle § 11 odst. 4 písm. a) informačního zákona „*povinné subjekty neposkytnou informace o probíhajícím trestním řízení*“. Podle § 11 odst. 6 informačního zákona dále platí: „*Povinný subjekt neposkytne informaci o činnosti orgánů činných v trestním řízení, včetně informací ze spisů, a to i spisů, v nichž nebylo zahájeno trestní řízení, dokumentů, materiálů a zpráv o postupu při prověřování oznámení, které vznikly činností těchto orgánů při ochraně bezpečnosti osob, majetku a veřejného pořádku, předcházení trestné činnosti a při plnění úkolů podle trestního řádu, pokud by se tím ohrozila práva třetích osob anebo schopnost orgánů činných v trestním řízení předcházet trestné činnosti, vyhledávat nebo odhalovat trestnou činnost nebo stíhat trestné činy nebo zajišťovat bezpečnost České republiky.*“

Obě citovaná ustanovení se na předmět žádosti vztahují. Smysl výluky z poskytování informací lze spatřovat v tom, aby poskytnutím informací nemohlo dojít k narušení, zmaření či ohrožení objasňování skutečností důležitých pro trestní řízení. Tato výluka tedy není samoučelná, neboť souvisí s veřejným zájmem na naplnění účelu trestního řízení, kterým je řádné prošetření skutku naplňujícího znaky trestného činu (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 9. 2009 č. j. 6 As 18/2009-63).

Povinný subjekt si je vědom zájmu veřejnosti na tom být obeznámena s obsahem závěrečné zprávy, a to zejména za situace, kdy dvě ze stíhaných osob jsou poslanci Parlamentu České republiky a jedna z nich vykonává i funkci premiéra Vlády České republiky. Nelze však odhlédnout od působnosti orgánů činných v trestním řízení a toho, že probíhající trestní řízení se nachází ve fázi vyšetřování, které je navíc vedeno vůči několika dalším osobám. Není sice vyloučeno poskytnout informace i ve fázi přípravného řízení, avšak musí být jisté, že poskytnutím informací nebude zmařen účel trestního řízení, ale také, že nebudou ohrožena práva třetích osob, tedy takových osob, které sice nemají vlastní postavení v probíhajícím trestním řízení, ale důsledky poskytnutých informací na ně přesto mohou dopadnout. Taková jistota v daném konkrétním případě dána není.

Povinný subjekt je toho názoru, že veřejnosti bylo umožněno na základě již zveřejněných informací o věci získat poměrně dobrý přehled a udělat si o věci vlastní úsudek. Politického práva na informace bylo tedy dosaženo jak informováním ve věci jinými povinnými subjekty, tak také četným informováním veřejnými médii.

Orgány činné v trestním řízení nemohou podléhat tlakům médií či jiných osob, musí dostát svému poslání. Zda a v jakém rozsahu může být požadovaná informace zveřejněna, rozhodují v trestním řízení příslušné orgány činné v trestním řízení. Jak bylo již výše zmíněno, vždy musí dbát toho, aby nebyl zmařen účel trestního řízení. Za to nesou také odpovědnost. Poskytovat informace lze tedy jen v takovém rozsahu, který plnění zmíněného úkolu nenaruší či neztíží.

Povinný subjekt nezpochybňuje žadatelovo právo požádat povinný subjekt o poskytnutí předmětné informace. V daném konkrétním případě však povinný subjekt vyhodnotil, že je nutno dát přednost veřejnému zájmu na řádném průběhu trestního řízení bez jeho narušení či ohrožení před zájmem veřejnosti na právo na informace. Povinný subjekt žádost o poskytnutí informací zhodnotil a odmítnutí žádosti považuje za adekvátní nástroj na ochranu druhého konkurujícího si zájmu.

Zváženo bylo také, zda lze požadovanou informaci poskytnout alespoň v omezeném rozsahu. Povinný subjekt dospěl k závěru, že požadovanou informaci nelze poskytnout ani zčásti, a to především z důvodu provázanosti materiálu jako celku [obsahuje popis konkrétního jednání konkrétních osob (právnických a fyzických) i citace výpovědí jednotlivých osob], kdy tento slouží jako důkaz v trestním řízení. Poskytnutím závěrečné zprávy by mohlo dojít k ohrožení řádného průběhu trestního řízení, a to zejména k ovlivnění výpovědí dosud nevyslechnutých svědků. Povinný subjekt zohlednil specifičnost fáze trestního řízení, v níž se konkrétní trestní řízení nachází (vyšetřování), postavení povinného subjektu a vyjádření vyžádaná si ve věci, zejména pak vyjádření dozorového státního zastupitelství.

S ohledem na výše uvedené povinný subjekt rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí je možné podat odvolání ve lhůtě 15 dnů od jeho doručení. Tato lhůta se počítá od prvního dne následujícího po dni, ve kterém bylo rozhodnutí doručeno. Odvolání se podává u Nejvyššího státního zastupitelství a rozhoduje o něm nejvyšší státní zástupce.

JUDr. Igor Stříž v. r.

I. náměstek nejvyššího státního zástupce

otisk úředního razítka

Za správnost vyhotovení:
Hlavinková

Obdrží:

1× Tomáš Pecina, Vodičkova 681/18, 110 00 Praha 1 – do datové schránky
1× Nejvyšší státní zastupitelství ke sp. zn. 1 SIN 120/2017